

Náš Život

Advent 2017
č. 30

Farní společenství Jablonce nad Jizercem, Poutnice n.J., Poniklé, Harrachova

Vánoční zamyšlení

Novomanželská ohlédnutí

Svatby v našich farnostech

Vzpomínky

na letní akce ve farnosti

10 let našeho časopisu
Ze srdce a paměti redakce

Milí čtenáři Našeho života,

Advent přivádí nové čekání na příchod Spasitele. Máme možnost si znovu připomenout, co všechno nám Jeho příchod na svět vložil do náruče – převážně v tom vnímám naději, kterou si připomínáme i v rořátech: Rosu dejte nebesa shůry...

S přicházející zimou nastal také čas na „zimní spánek“ i pro časopis. Jsme vděční za požehnání, které se mu dostávalo, za věnovaný čas všech přispěvovatelů i za práci všech členů redakce. Časopis nemizí z kostelů úplně, občas se na stolku objeví nějaké zpravodajství, jen to už nebude mít stejnou podobu. Pokud se však s někým chcete podělit o zážitek z nějaké akce nebo máte tip na jakoukoliv akci, knížku atp., nebojte se to předat pověřeným osobám, ale o nich až dále.

Klidné prožití adventu a radostné prožití vánočních svátků za redakci časopisu přeje

Veronika Šimůnková

Vánoční pořad bohoslužeb

Neděle 24.12. - Štědrý den - „Půlnoční“

Harrachov	16:00
Poniklá	18:00
Rokytnice/Jiz.	22:00
Jablonec/Jiz.	24:00

Pravidelné nedělní bohoslužby nebudou, pouze v sobotu v 17:00 v Jablonci zůstává.

Pondělí 25.12. - Slavnost Narození Ježíše Krista

Poniklá	8:30
Harrachov	10:30
Rokytnice/Jiz.	13:30
Jablonec/Jiz.	17:00

Úterý 26.12. - Svátek sv. Štěpána

Rokytnice/Jiz.	8:30
----------------	------

Středa 27.12. - Svátek sv. Jana evangelisty

Poniklá	18:00
---------	-------

Čtvrtek 28.12. - Svátek betlémských Mlád'átek

Harrachov	16:00
-----------	-------

Pátek 29.12. - Svátek sv. Tomáše Becketa

Jablonec/Jiz.	18:00
---------------	-------

Neděle 31.12. - Svátek Svaté Rodiny

Poniklá	8:30
Harrachov	10:30
Rokytnice/Jiz.	13:30
Jablonec/Jiz.	17:00

Neděle 1.1. - Slavnost Matky Boží Panny Marie

Jablonec/Jiz.	8:30
Poniklá	10:30
Harrachov	16:00
Rokytnice/Jiz.	18:00

Nedělní pořad bohoslužeb roku 2018

Rokytnice/Jiz.	sobota	17:00 zimní období
		18:00 letní čas

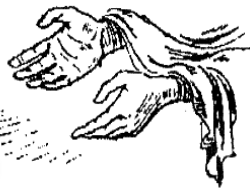
Jablonec/Jiz	neděle	8:30
Poniklá	neděle	10:30
Harrachov	neděle	16:00

Všední dny 2018

DD Rokytnice	středa	14:30
Poniklá	středa	18:00
Harrachov	čtvrtek	16:00
Rokytnice/Jiz.	čtvrtek	18:00
Jablonec/Jiz.	pátek	18:00

... Kráče dál, dokud je čas a máš sílu ...

Rozdíl mezi tradicí a zvyky - zvykovostí je v tom, že zvyky „pracují“ s časem, hmotou a formou, zatímco Bůh a člověk žijí z věčnosti, pravdy a ducha.

Proto si vážíme světa a pečujeme o něj. Hledáme formy a způsoby života a naplňujeme je tvořivostí a smyslem. Zároveň ale putujeme za pravdou a naplněním ducha. Vtip je v tom, že zde neplatí „my“, neboť kráčet musím já sám – každý za sebe.

Buď tedy sám sebou.

Kráčeji klidně uprostřed hluku a spěchu a uvědom si, co smíru je skryto v tichu. Snaž se vyjít s lidmi jak jen to je možné, aniž si zadáš. Říkej svou pravdu klidně a zřetelně, ale naslouchej i jiným, i nudným a přihlouplým – i ti mají co vyprávět. Jen hlučným a útočným se vyhýbej, trýzní ducha. Snad zpychneš nebo zahořkneš, budeš-li se srovnávat s jinými, neboť vždycky budou lidé znamenitější i nepatrnější, než jsi ty. Raduj se z toho, čeho jsi dosáhl, a těš se také ze svých plánů. Neztrácej zájem o svou práci, jakkoliv se zdá bezvýznamná, protože tvé činy a konání jsou tvým opravdovým vlastnictvím mezi věcmi, které ztrácejí na ceně. V jednání buď opatrný, svět překypuje lstivostí. Neprehlížej však, že je mnoho lidí, kteří usilují o vysoké ideály a že život kolem tebe je plný hrdinství.

Pečuj o své opravdové přátele, máš jen je a nikdy je nevyměňuj za lacinou náklonnost.

Buď sám sebou. Pokud jde o lásku, nepředstírej přátelství a nebuď ani cynický, láska totiž žije přes všechnu strnulost a rozčarování věčně – jako tráva. Skloň se bez zatrpklosti zkušenostem let a opusť s úsměvem věci, které jsou vyhrazeny mládí. Uchovej si jasnost rozumu. Neoddávej se však neustále hloubání. Mnoho strachu prýští z únavy a osamocení. Buď zdravě ukázněný, ale ne příliš přísný sám k sobě. O věcech a práci přemýšlej, ale jen tak dlouho, abys je také mohl naplnit a udělat, dokud máš čas.

Jsi dítě stvoření - vesmíru, právě tak jako strom a hvězdy na nebi. Máš právo tu být. Chraň pro svou duši mír. Přes všechna zklamání, všechny svízele a ztroskotané sny je svět ještě pořád jedinou cestou k plnosti života. A plnost života nespadne nikomu do klína, o ni se musí usilovat a zápasit.

Přeji nám všem: Zdravé svátky pro tělo, pokojnou přítomnost Boží pro srdce, svobodný čas pro pravdu – nejen tu lidskou, ale i Boží, a požehnání pro duši. Vždyť Bůh přišel mezi nás na tento svět jako člověk, buďme mu za to vděční a k sobě pokojní.

b. Ivo

Dopis od čtenářky Našeho života

Milá redakce,

včera jsem si z Harrachova přivezla také zpravodaj „Náš život“. Velmi se mi líbil, a tak posílám pro Lucii M. Růženec Srdce Ježíšova.

Přidám zajímavost (nejen) pro páry snoubenců - v Irsku, v Knocku, se zjevovala Panna Maria v doprovodu sv. Josefa i apoštola Jana. Je to vzácný úkaz - i Panna Maria asi musí manžela hodně přemlouvat, aby ji při duchovních záležitostech doprovázel. P.Marii z Knocku proto velmi ctí ženy, které po tomto touží...

*S pozdravem
Daniela Broušková*

Růženec Srdce Ježíšova pochází z roku 2006, kdy uplynulo 150 let od ustanovení svátku Srdce Ježíšova pro celý svět.

Růženec Srdce Ježíšova

Na malých kuličkách (místo zdrávasů) :

Poznáno a milováno buďž Nejsvětější Srdce Tvé, Ježíši...(vložit tajemství)...od tohoto času až na věky. Amen.

Na třech malých kuličkách:

- který nemocné uzdravuješ
- který bouře tišíš
- který mrtvé křísíš

Radostný

- andělem zvěstovaný
- z Ducha svatého počatý
- v Betlémě zrozený
- pastýři vítaný
- třem králům zjevený
- v chrámě zasvěcený
- v chrámě nalezený

Bolestný

- d'áblem pokoušený
- Jidášem zrazený
- světem nepoznaný (v Getsemanech)
- Pilátem souzený
- trním korunovaný
- katy bičovaný
- za nás obětovaný

Slavný (Vítězný)

- slavně vzkříšený
- učedníky vítaný
- Duchem svatým oslavený
- apoštoly zvěstovaný
- ve svátostech přítomný
- církví milovaný
- všemi očekávaný

Desátků Růžence Srdce Ježíšova je 7 - jako je svátostí, darů Ducha svatého atp.

Na velkých kuličkách jsou Otčenáše.

Ohlédnutí za létem – střípky událostí

Na začátku června, přesněji 9. června, proběhla v některých farnostech „Noc kostelů“. Navštívila jsem Poniklou a velmi mě z připraveného programu zaujala část, kdy se četlo o historii židovského národa v době Ježíšově. O jejich zvycích, předpisech a zákazech (mnohdy vyvolávajících úsměv). Též porovnání s Římem, jeho kulturou, vzdělaností... Dík za to patří p. Svatce Kučerové, která vše připravila. Bylo to poučné i zábavné.

Za 14 dní, tedy 25. června, se konala oblíbená „akce“ motoristů - žehnání všech dopravních prostředků, a tím všech prázdninových cest. Tentokrát uskutečněná v Harrachově. Tato slavnost vždy nese předzvěst blížících se prázdnin a dovolených. Příjemnou atmosféru podtrhuje ochutnávka všech dobrot a připravená pohádka v režii p. Magdy Jarošové. O tom, že požehnání je účinné hned zpočátku, jsme se přesvědčili při odjezdu z Harrachova, kdy si při silniční kontrole policií hlídka vybrala auto před námi a nás nechala volně projet ☺.

Jana P.

Náš život po deseti letech

Jmenuji se Náš život.

Narodil jsem se před dvaceti devíti čísly.

Na tento svět a do našich farností mě vyzvedla první redakční rada: Miloš Holubec, Eva Holubcová, Jirka Marek a Ivo Kvapil. Proto se nejprve k nim obracím s vděčností za jejich úsilí a námahu o můj život. Zároveň s prosbou o odpuštění za všechny těžkosti a dřinu, kterou jsem jim způsobil svojí přítomností.

Jak jsem rostl a zrál a putoval, rozloučil jsem se s Milošem Holubcem, který se usadil v Olomouci. Ujala se mě však Veronika Palmová a tak jsem opět mohl žít dál a být mezi Vámi. Mezitím se moje poselství začalo šířit i v obecních zpravodajích nebo na našich farních internetových stránkách. Pokud člověk putuje životem, někoho potkává a s někým se loučí. Nyní se opět loučím s Evou Holubcovou, Veronikou Šimůnkovou (Palmovou) a Jirkou Markem.

I jim patří vděčný úsměv mého srdce a slzy odpuštění mé duše.

Při posledním setkání farní rady

moji cestu světili paní Šírové (jazykovou úpravu) a panu Noskovi (úpravu grafickou).

Poděkování daruji všem, kteří mě tvořili. Vděčnost svěřuji všem, kteří mě přijímají ve svých domácnostech. Přání všem, kteří mě budou tvořit a provázet.

Moje životní cesta závisí na Vaší chuti mě tu mít – budu tu jen tak dlouho, pokud budete stát o moji přítomnost.

Neméně důležitá je i Vaše ochota se sdílet formou příspěvků – moje poslání má jen tento smysl.

- Kdo mě tedy máte rádi, můžete mi pomáhat a provázet mě.

- Kdo váháte, můžete mě oslovit a zeptat se.

- Kdo si myslíte, že se mýlím, nebojte se mě poučit a vyvést z omylu.

Všechno a všechny však kěží provází Boží duch, přítomnost i požehnání.

S vděčností Váš – Náš život

Redakce Našeho života vzpomíná

Úroveň časopisu pod vedením Miloše Holubce byla skvělá, když se však začalo hovořit minimálně o odmítnutí pro Náš život, vzpomněla jsem si, jaký pocit mi dodávaly černobílé stránky pestrobarevného života našich farností. Sledovala jsem farní akce spíše zpovzdálí z důvodu studií na střední a vysoké škole. Můj přehled o domácí půdě byl dán informacemi od rodiny a přátel, pozvánkami z farního e-mailu, ale časopis mi dával možnost vidět ty věci jinak – z pohledu různorodých pisatelů. Občas jsem do časopisu také něco zaslala a přišlo mi, že ještě není jeho čas.

V hlavě mi zní věta našeho bratra Iva: „Je to taková naše kronika.“ A je s podivem, kolik se toho u nás ve farnosti dělo a děje, a ne zdaleka

vše je zapsáno v časopise, přesto výtisky dávají již pěkný sloupec.

Nebyla jsem žádný pisatel a stále ani nejsem, přesto jsem se rozhodla převzít žezlo a zkusit vstoupit do redakce - přijetí bylo moc milé. Spolupráce založená na dobrovolnosti v sobě nesla znaky Božího požehnání, trpělivosti, odhodlání, ochoty... Spolupráce s lidmi, domlouvání čehokoliv, psaní úvodníků a občas i příspěvků mě obohatilo v mnoha ohledech, které mi dodaly zkušenosti do různých situací, které mi život přináší. Proto bych ráda poděkovala všem „účinkujícím“ a ač nerada zataáhla oponu a těším se na obnovenou premiéru...

Veronika Šimůnková

Kladem je pro mě i to, že jsem si mohla zdokonalit znalosti z českého jazyka; znovu jsem se vrátila do „studentských let“ a trávila čas nad mluvnicí a jazykovými příručkami - obzvlášť interpunkce a psaní velkých písmen dávaly zabrat ;-). Sporné či nejednoznačné případy jsme řešili s kolegy češtináři, několikrát jsem

I má práce na sazbě a grafické úpravě se za těch deset let hodně změnila a naučil jsem se spoustu nových věcí. Například místo původní

Děkuji i všem členům redakce za spolupráci, obzvlášť Jirkovi za trpělivost při závěrečných korekcích a různých „kosmetických úpravách“ – občas to bylo hektické, vždy nás tlačil čas, domlouvání na dálku přes internet také není to „pravé ořechové“, ale o to větší pak vždy byla radost z hotového díla.

Eva Holubcová

Práce na grafické úpravě byly hodně náročné a mnohokrát jsem si říkal, že už další číslo dělat nechci - třeba když jsem usínal nad ránem s hlavou opřenou na klávesnici. Dobrý pocit z dobrého díla byl nakonec silnější a šli jsme do toho znovu a znovu. A o to s větší radostí, když jsme dostávali pozitivní ohlasy – často i z míst daleko za hranicemi našich farností. To člověka dokáže zahřát u srdíčka.

Šroubek

Naše svátost manželství

Pár dní před svatbou pro nás vrcholily přípravy. Občas nám přišlo na mysl – proč jsme se nevzali ve čtyřech na louce, ale stále jsme tak nějak vnímali, že ten den nechceme prožít bez rodiny, ani přátel – vždyť díky nim se mohla naše svatba odehrát. A nejen to - kostel měl pro nás zásadní význam.

Věděli jsme, že pár dní před svatbou bývá hodně vypjatých – a stalo se tak. Čtvrtek přinesl nový nástup do práce, ale i ženichovo zranění. V dobré vůli zásobit prostřený stůl

domácími surovinami se ženich jal sklidit víno a rajčatovou úrodu. Stačila však jedna opěrná tyčka a oko bylo trefeno. S Boží pomocí měl však obrovské štěstí a vše se po svatbě zaléčilo. Po příjezdu do Krkonoš na nás již čekala parta lidí ochotných pomoci naprosto se vším. Během pátku se dochystalo vše nezbytně nutné a nastal večer, nastalo jitro, sobota, den svatební.

Před odjezdem do kostela nám rodiče požehnali a o chvíli později již zněly vstupní fanfáry. Kněz nám položil záludnou otázku: Jste zde opravdu přítomní? Došlo nám, jak silné je prožívat mši přímo před obětním stolem a s podporou tolika lidí sedících za námi. A co víc? – Mši, při které se odevzdáváte do rukou svého milého a svojí milé. Popsat se to nedá, ale věře doporučujeme. Svátost manželství a požehnání od našeho Pána se nám projevuje každý den.

Z celého srdce děkujeme všem, kteří byli s námi ať už fyzicky nebo v modlitbách, díky též všem dárcům, pomocníkům, otevřeným kněžím, rodině a taktéž jeden druhému, neboť začíná nová etapa – rodina Šimůnkova.

Verča a Jára Šimůnkovi

Svatba Jínovi – 8. červenec 2017

Už tři měsíce jsme manželé. Zdá se nám neuvěřitelné, jak rychle to utíká. Je to jako včera, co jsme se strachovali, zda nebudeme muset obřad přesunout od kapličky do kostela. Moc tomu nepomohla kroupová bouře, která se Rokytnicí prohnala v předvečer svatby. Modlili jsme se a všechny prosili, ať se modlí s námi o hezké počasí. Naštěstí nám pan farář slíbil, že v den svatby bude krásně a svůj slib dodržel. Nakonec jsme si říkali, zda jsme to s prosbami nepřehnali, sluníčko pálilo a večer se nám svatebčané i nevěsta zbarvili do krásné rudé barvy.

Den to byl nádherný, hlavně díky Vám, díky všem hostům, kteří jste nás přišli podpořit. Moc si Vaší přítomnosti vážíme a aspoň tímto způsobem bychom Vám chtěli poděkovat, že jste si našli chvíli a byli s námi, ať už u kapličky, nebo v modlitbách.

Život v manželství je úžasný, pořád se ho nemůžeme nabažít. Kdo váháte, neváhejte a vdávejte se, ženě se, doporučujeme! Jak se psalo v našem svatebním oznámení: „Láska je štěstí, které si vzájemně dáváme. (Malý princ)“. Po svatbě to platí stonásobně, nebo aspoň tak to teď cítíme. V současné době vybavujeme náš nový domov v Lázních Bohdaneč, tak pokud budete mít někdy cestu kolem, nezapomeňte se nám ozvat, rádi Vás uvidíme.

Karolína & Miroslav Jínovi

Vzali jsme se...

Vzali jsme se v nejkrásnějším chrámu Páně pod krásnou klenbou. V přírodě, pod klenbou stromů u stromkovické kapličky.

Tímto článkem bychom chtěli poděkovat všem, kterým na nás záleží, kteří nás podpořili dary, pomocí, modlitbami a svojí přítomností. A věřte, bylo toho mnohem víc, než se sem vejde.

Jak tento náš velký den probíhal? Někdo by mohl říci, že trochu chaoticky. Ale díky mnoha ochotným duším, které si vzaly kvůli nám i dovolenou na přípravu a obětovaly mnoho volného času, byl pro nás tento den opravdu krásný.

Ráno byla atmosféra velice pohodová. Li-duška J. zvládala nejen česat, ale i pomáhat u snídani, hlídat neteř a podobně. Danča H. se ujala nevděčného organizování a byla všudy-přítomná – se spolčáky připravila kapličku, s tetou pohoštění, se svým manželem několik překvapení a na hostině s dalšími ženami pomáhala kuchaři.

Kaplička rozkvetla nádhernými květy od Máni. Všimla jsme si mnoha detailů, například kapradin, vřesu a borůvčí v květinách, což se tam ohromně hodilo. Při obřadu vedeném Mariuszem Robakem, farářem z Pecky, hrála příjemná

kapela Markétky Demartini a spolčáků. P. Ivo nám moc pomáhal jak po duchovní stránce, tak i s organizačními věcmi. Měli jsme i ty nejlepší ministranty Aničku a Lukáše T.

Po obřadu sestoupil z hor a vynořil se z lesa sám Krakonoš, aby nám poblahopřál. Myslím, že každému svojí přítomností vyrazil dech. A abychom v našem manželství měli štěstí, tak nám popřál i kominík. Pěkné úkoly si pro nás připravil pan Vítvar, který v tom má dobrou praxi.

Máme rádi auta s motorem vzaду a hlavně škodovky, tak jsme nemohli přijet v ničem jiném než ve stovčacítce a v MB 1000. A díky Petrovým kamarádům jsme jich měli dost i ve svatební koloně. Od kapličky jsme však odjízďeli v nádherném kočáře taženém koněm.

A na co nikdo nezapomene ze svatební hostiny? Na kuchaře Jirku. Jako jiní novomanželé si nemůžeme stěžovat, že jsme nestíhali jíst. Neměli jsme žádné rautové stoly. Jirka chodil s mísami mezi svatebčany a každému strkal vynikající jídlo přímo do pusy. A jeho velcí pomocníci Kristýnka a Dominik udělali vše, co nám na očích viděli.

Nakonec bych chtěla říci, že i přes chladné počasí mi opravdu zima nebyla – asi mě hrála láska ☺.

Anička Šaclerová

Benátka 2017

aneb Jak jsme dělali dobrou vůli

„Tak Magdo, počítáme s váma zase letos na Benátkách s nějakým programem!“ zavolal na mě Pepik Zemánků, když jsem kolem něj fičela na poslední chvíli do práce. Cožpak o to, dobrá vůle by byla, ale co vymyslet pro tu každoroční přívlastkovou hasičskou slávu tentokrát?

Po Kerkonošských písničkách a Pohádkách o pejskovi a kočičce by to letos chtělo zas nějaké zpívání... hmmm, a co třeba písničky Jaroslava Ježka? Budou je všichni znát a vždycky potěší svým laskavým humorem. A k tomu by se hodily nějaké citáty a moudra pana Jana Wericha... Takže tu jednodušší část bych měla - a teď tu o dost obtížnější: sehnat zpěváky a muzikanty. Ono totiž hrát a zpívat tuhle muziku není nic snadného! Naštěstí je Poniklá plná nejen hasičů, ale i výborných muzikantů, důstojných odkazu ponikeláka Karla Tuláčka.

A protože tu byla i ta dobrá vůle, přišel Franta Kaván s kládynetem a d'čata z kostela - Katka Stojková, Lída Podzimková, Maruška Višňovská, Zuzky Davidovy a na poslední chvíli i Monika Bernolle. Naše zkoušky mívaly neopakovatelné kouzlo - sedávali jsme na vyhrátých schodech kostela s výhledem na

zapadající slunce, nad hlavou nám poletovaly vlaštovky a po každé písničce se od chalupy Pískových ozval potlesk. K tomu společné zpívání a veselý smích... zkrátka takové malé nebe na zemi. A vida, hned byl název našeho pásma na světě - Nebe na zemi. Teď už jen zbývalo věřit, že na tu hasičskou slávu bude pěkné počasí, abychom kousek toho našeho nebe mohli přinést i hasičům...

A protože byla dobrá vůle i ze strany Kerkonoše, tak v sobotu 8. června krásně svítlo sluníčko a na Benátka dorazilo plno lidí. Pravda, naše klobouky a bílé rukavičky nejdřív trochu budily rozpaky, ale jen co jsme začali s první písničkou, diváci si začali poplácávat... a což teprve, když zazněla moudrá slova pana Wericha! Naše dobrá vůle byla odměněna vydatným potleskem a výborným hasičským pohoštěním.

Pan Werich říkal: **„Bez lidí dobré vůle by život byl jen nákladné a nebezpečné dobrodružství.“** A tohle platí všude, nejen o hasičích a muzikantech...

*S poděkováním všem lidem dobré vůle
Magdalena Jarošová*

Putování s velorexý

Nad rámec všedních dnů k nám zavítali přátelé, kteří se věnují velorexům.

Parta nadšenců pod vedením Ivo Fajmana s heslem „Velorex čundr 2017 - Rájem i peklem“ projížděla tentokrát i naším krajem. V sobotu večer dojeli na faru a pobýli do rána. V neděli ráno po požehnání 16 velorexů u ponikelského kostela jsme společně vyrazili na Horní Mísečky. Odtud pak na Zlaté návrší a dále k prameni Labe. Po vydatné pěší túře jsme skončili na obědě v Jilemnici včetně prohlídky města. A v pondělí jsme pokračovali s různými zajímavými zastávkami do Frýdlantu a dál a dál a dál...

Každá cesta, dovolená nebo pěší túra vždycky poutníka něco naučí a něco odnaučí.

Při společném pobytí s velorexý a jejich týmem jsem se naučil nebo odnaučil???

- Společné nadšení člověka osvětluje a uvolňuje a hlavně je víc než osobní zloba a nevráživost.

- Pohybem vždycky něco objevíme – my jsme v Poniklé objevili a zprovoznili jeden zapomenutý velorex, který prý nechtěl a nechtěl

jezdit – společným hodinovým úsilím se nakonec opět po mnoha letech probudil k životu a jezdíííí!

- Společnou jízdou jsme vyloudili úsměv a obdiv mnoha lidí, které jsme potkávali a kteří nám živě mávali a gratulovali zdviženými palci nahoru.

- Bohužel našli se i takoví, kteří, když jsme projížděli, už neměli na to, aby se narovnali a usmáli, ale ještě více ohnuli záda k zemi a potemnili svoji tvář... jak mi jich bylo líto... a mnoho jiných a jiných ponaučení nebo odnaučení.

Putujme tedy cestou pozitivního myšlení, vlídného slova a daru našich činů prostředí, ve kterém žijeme, a lidem, se kterými žijeme.

br. Ivo

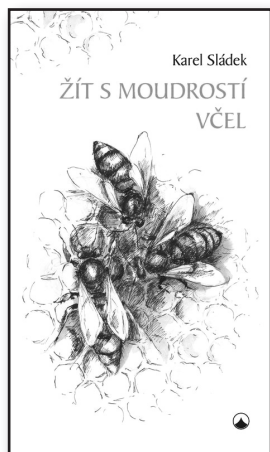

Přečetli jsme a doporučujeme

Karel Sládek - Žít s moudrostí včel

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze v roce 2016

Na první pohled útlá, nenápadná knížečka v „recyklovaném“ přebalu s jednoduchými kresbami včel. Překypující poučkami, jak žít, napadlo mě k tomu ještě ze začátku. Plna předsudků jsem tuto skromnou knížku otevřela a najednou se přede mnou rozkryl zázrak.

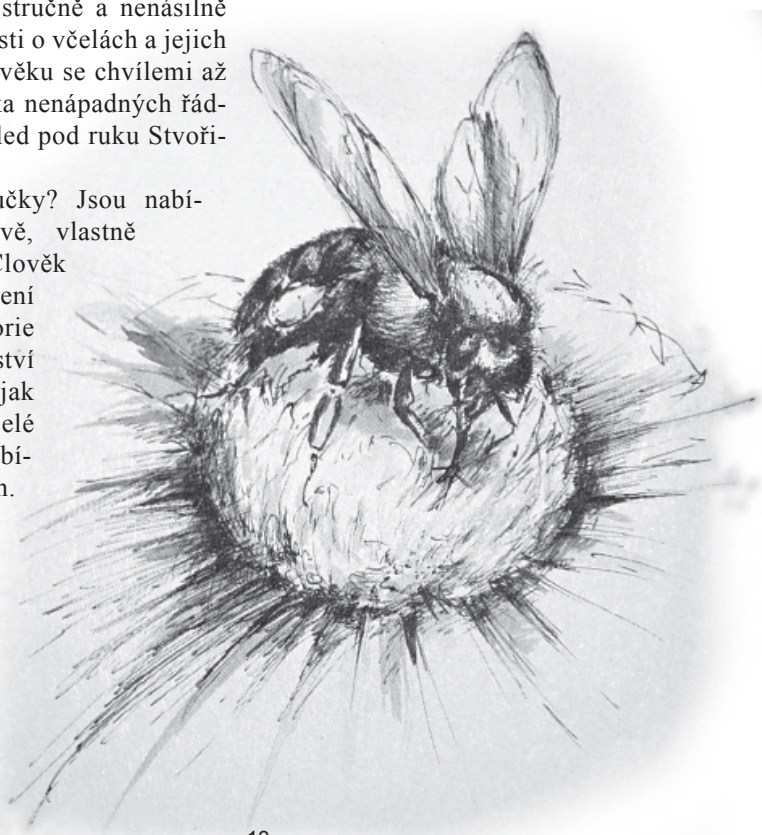
Karel Sládek velmi stručně a nenásilně nabízí (nejen) zajímavosti o včelách a jejich společenství. Avšak člověku se chvílemi až tájí dech z těch několika nenápadných řádků, neboť obsahují náhled pod ruku Stvořitelova díla.

A kde jsou ty poučky? Jsou nabízeny velmi podprahově, vlastně zajímavou formou. Člověk „včelo-neznalec“ při čtení přemýšlí o troše historie včelaření, o společenství a rolích v úlu, o tom, jak lidstvo zasahuje do celé přírody a o jiných nabízených souvislostech. Znalec včel zkušeně „vytahuje sklíčko šestiúhelníku včely“ a dívá se přes něj na svůj život a svoji roli ve společenství lidském (skrže krátké nabízené úvahy).

Pro mě osobně bylo velmi inspirativní cítit z knihy citový vztah Karla Sládka k těmto tvorům i k celé přírodě. Bylo také zajímavé uvědomit si, že být včelařem neznamena jen obhospodařovat včely, ale také ostržit na ně svůj plný zájem, vcítit se do nich. A díky včelám být také historikem, kutilem, zahradníkem, lékařem, přítelem, kuchařem, rádcem, sousedem...

Komu tedy knihu doporučuji? Určitě tomu, koho včely zajímají, nebo tomu, kdo má rád přírodu. Na své si přijde i člověk přemýšlivý nebo prostě jen ten, kdo si chce odpočinout u laskavé literatury s řádky o něčem krásném.

Lucie M.

Knit-A-Square - Uplet' čtverec

Naše farnosti se před třemi lety zapojily do projektu zajišťovaného organizací Knit A Square, která pomáhá sirotkům, opuštěným dětem a dětem s AIDS v Jižní Africe. Odhaduje se, že takových dětí je v Africe kolem 15 milionů, z toho v Jižní Africe kolem 1,4 milionů. Ty nejchudší děti spí bez přikrývek na holé zemi, jsou hladové, často nemocné, mnohé z nich jsou infikovány virem HIV. Uplést nebo uháčkovat čtverec může pomoci zachránit dětský život.

Děkují vám všem, kdo jste se do tohoto projektu zapojili. Do Bryanstonu v JAR jsme odeslali již druhý balík o váze cca 10 kg, ve kterém byly čtverce na 9 dek, vestička, čepice a ponožky. Tato zásilka již doputovala a informací o jejím převzetí lze dohledat na webových stránkách projektu (adresa viz níže).

▲ Obsah našeho balíku

Čtverce, které lidé pletou a háčkují na celém světě, jsou dobrovolníci sešívány až na místě, protože kdyby byly zaslány již celé sešité deky, musela by organizace Knit a Square platit za každý kus dovozní clo. Dobrovolníci kombinují v každé dece čtverce poslané z různých konců světa, různé barvy, vzory a styly.

Pokud byste se chtěli připojit a pomoci afričským dětem, přikládám návrhy, co se může plést či háčkovat. Přestože název organizace je Knit A Square (Upleť čtverec), neznamená to, že nemůžeme tvořit a odesílat jiné věci. Naopak, háčkované i pletené oblečení, jako například svetry, ponožky, vesty nebo návleky na ruce jsou velmi vítané.

Čtverce - rozměr 20x20 cm, po dohotovení je potřeba u každého nechat konec příze dlouhý cca 50 cm, aby bylo možné k sobě čtverce sešít. Ten je pak potřeba smotat a svázat, aby se nezašmodrchal s jinými.

▲ Zakončení čtverců

Návleky na ruce - chrání před chladem zápěstí a ruku a zároveň umožňují volný pohyb prstů při psaní nebo kreslení (školní třídy jsou většinou nevytápěné). Je to v podstatě sešitý čtverec, který má volnou část pro prostrčení palce. Ideální je použít nějaký pružný vzor, aby se návleky dobře oblékaly a rostly spolu s dítětem. Vlna by neměla být příliš silná, aby nebyl pohyb zápěstí a prstů omezen. Z praktických důvodů je lepší použít vlnu tmavší.

▲ Návleky na ruce

Jednoduchá čepice – měla by být pružná a dost velká, aby dětem vydržela více let.

▲ Spacáček

Dále můžete plést **ponožky, vesty, hračky**.

Hotové výrobky můžete předat P. Kvapilovi či jiným způsobem doručit ke mně do Poniklé. Už jsem dostala od pilných pletářek další várku čtverců, takže začínám shromažďovat již třetí balík.

Pokud vás zajímají bližší informace o této formě pomoci, můžete se podívat na webové stránky: www.upletctverec.wordpress.com, www.knit-a-square.com.

Pán Bůh zaplať a žehnej vám všem, kteří tímto způsobem pomáháte těm, kteří to nejvíce potřebují – nejmenším, nejchudším a bezmocným.

Eva Holubcová

Luštěnka

Na každé řádce se v prvním a posledním slově písmenka nějak přeházela. Srovnajte je tak, aby moudro od Ignáce z Loyoly dávalo smysl.

Anička Šaclerová

Správné řešení luštěnky z 29. čísla znělo:

*„Láska spočívá více v porozumění než v dávání.
Proto hledej ospravedlnění pro svého bližního, když
máš chuť ho soudit a vždy toto ospravedlnění najdeš.“*
bl. Josemaría Escrivá“

Život bez lásky

Pvonionts bez lásky činí člověka – mzrtuým.
Oopdděvsont bez lásky činí člověka – bozeelhýndm.
Sarpvldentso bez lásky činí člověka – tdrvmý.
Pardav bez lásky činí člověka – příliš kmrýiktci.
Mdtuorso bez lásky činí člověka – vtmyrýchlya.
tsovitěvířP bez lásky činí člověka – mýkcetyrkop.
Přodáke bez lásky činí člověka – mlachireýnm.
Dtsũnjotso bez lásky činí člověka - jišeýntm.
Mekatje bez lásky činí člověka – lomaýkm.
Vría bez lásky činí člověka – fýkcitanam.
oiŽvt bez lásky ááendv smysl.

Citáty o životě

Nevyčítej životu, co ti nedal, ale už se oceňovat, co ti dal.

(L. N. Tolstoj)

Je lepší položit otázku a vypadat hloupě pět minut, než se vůbec nezeptat a být hloupý celý život.

(Konfucius)

Zatímco ztrácíme svůj čas váháním a odkládáním, život utíká.

(Seneca)

Mládí by byla krásná doba, kdyby přišlo až později v životě.

(Ch. Chaplin)

Tajemství úspěchu v životě není dělat, co se nám líbí, ale nalézt zalíbení v tom, co děláme.

(T. A. Edison)

Vtip

Farář se ptá na hodině náboženství dětí: „Kdo chce jít do nebe?“

Hlásí se všichni kromě Pepíčka.

„Proč ty do nebe nechceš?“

„Protože maminka říkala, že mám jít ze školy rovnou domů!“

Redakce

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poniklé a Rokytnice nad Jizerou. Náklad činí 150 výtisků. Cena 15,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktorka: Veronika Šimůnková; E-mail: palmovaveronika@gmail.com; tel.: 608 026 540

Sazba a grafická úprava: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@gmail.com; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587